

[Prieme.]

den ikke været. Under Valutacentralen er Kronens Værdi faldet til Stadighed. Men en anden interessant og maaske vægtigere Grund til, at jeg ikke kan tiltræde den Ændring, som foreslaas i Lovforslaget, er den forøgede Arbejdsløshed, Valutacentralen har skabt her i Landet. De statistiske Tal paa dette Omraade viser sig at være overordentlig interessante. I 1931 var den procentvis Arbejdsløshed her i Landet 17,9, i Sverige 16,7, i England 21 og i Tyskland 34. I 1932 under Valutacentralen er Tallet for Danmarks Vedkommende steget til ikke mindre end 31 pCt. For Sveriges Vedkommende er det kun steget ganske lidt og er 21 pCt. Danmark har i 1932 under Valutacentralen en Arbejdsløshed, der er 50 pCt. større end Sveriges og ligeledes 50 pCt. større end Englands. Denne Arbejdsløshed er senere steget saa meget, at den endog i Perioden fra December til Februar har nærmet sig Tysklands og andrager ca. 43 pCt. Medens Gennemsnittet af Arbejdsløsheden i 1931 kun var 17,9 pCt., har det i 1932 i Aarets bedste Maaneder ikke været under 24,8, eller med andre Ord større end Gennemsnittet af Sveriges, og siden den Tid er det, som sagt, steget til over 43 pCt. Man har gentagne Gange hørt den Udtalelse, at Valutacentralen beskæftigelsesmæssigt har virket gavnligt for de danske Arbejdere. Jeg for mit Vedkommende kan ikke benægte, at der maaske i Tekstilindustrien og Skotøjsindustrien er kommet nogle flere Arbejdere i Arbejde, men naar man mange Gange, særlig fra Arbejderregeringens Side, har fremhævet den beskæftigelsesmæssige Virkning af denne Lov, nævner jeg det ret ejendommelige, at der aldrig fra Regeringens Side er fremkommet noget Tal derfor, hvorigennem det var muligt at kontrollere, hvor meget Beskæftigelsen er forøget under Valutacentralens Ledelse. Noget saadant Tal har vi ikke faaet. Derimod har vi allerede i Oktober set, af Forretningsføreren for Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, Hr. Julius Hansen, har opgjort Antallet af arbejdsløse Handels- og Kontormedhjælpere alene til mellem 8 000 og 9 000, et Tal, man aldrig tidligere har kendt her i Landet. Hvis man dertil lægger den Arbejdsløshed, der er i Transportvæsen og andre Fag, er der sikkert ingen Tvivl om, at den Arbejdsløshed, som Valutacentralen har medvirket til at skabe, er langt større end den Beskæftigelse, den har skaffet. Hvad de 45 pCt. angaar, blev der, straks efter at

Loven af 6. December var vedtaget, foretaget en Omordning af de forskellige Varegrupper, idet samtlige Varer indenfor hver enkelt Gruppe blev inddelt i 10—15 Undergrupper, saa at det blev muligt for Valutacentralens Ledelse at tildele de forskellige Importører de Varer indenfor disse Undergrupper, som man ønskede at tildele dem. Man gjorde det bl. a. paa den Maade, at saafremt en Importør ansøgte om Indførselstilladelse for Beklædningsgenstande og Metervarer, saa fik han Indførselstilladelsen for Metervarerne, hvis det var fra England, de skulde indføres, men til Indførsel af Beklædningsgenstandene fik han kun bevilget et ganske ringe Beløb. Man omgik paa den Maade Bestemmelsen om de 45 pCt., ikke alene for andre Landes Vedkommende, men, som sagt, ogsaa for Englands.

Fra de allersidste Dage foreligger der et ganske ejendommeligt Tilfælde. Man nægter et saa ringe Beløb som 35 Kr. til Indførsel af en bestemt Vare fra England. Her melder sig Spørgsmaalet om Betydningen af den Traktat, som blev gennemført her i Folketinget i Gaar, og om Betydningen af de Toldnedsættelser, der ifølge den vil blive gennemført. Disse vil nemlig, saafremt Valutaloven fortolkes med Hensyn til Indførsel fra England paa samme Maade, som det hidtil er sket, blive ganske illusoriske. Jeg kan desværre ikke referere, hvad der foregik i det nedsatte Folketingsudvalg; det maa jeg overlade til Dagbladet „Politiken“. Det anses jo ikke for god Tone her i Folketinget at referere sligt. Hvis jeg kunde gøre det, kunde jeg nævne de Importtal, der er bevilget for tre ganske tilfældige Varer, med Hensyn til hvilke jeg i Udvalget rettede en Forespørgsel til Valutacentralens Leder, Kontorchef Cohn, om, hvorledes Importbevillingsprocenten var netop for Englands Vedkommende. Men jeg henstiller til de Medlemmer af Tinget, der interesserer sig for dette Spørgsmaal, at rette Spørgsmaal derom til den højtærede Handelsminister; det er jo muligt, at man saa kan faa Svar paa det, og det er muligt, at en og anden i Tinget vil blive meget forbavset over Svaret.

Med Hensyn til selve Administrationen af Valutacentralen kan jeg ikke dele Glæden derover og heller ikke forstaa, at man kan rose den Maade, paa hvilken Administrationen er foregaaet. Tildelingen har været meget uensartet, og i mange Tilfælde er enkelte blevet begunstiget paa andres Bekostning. Jeg vil her se bort fra det ejendommelige, at man overfor et Land som